

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΑΥΡΙΟ

Του ΜΑΝΟΥ ΔΑΝΕΖΗ*

Τα τελευταία χρόνια, όλοι μας έχουμε συνειδητοποιήσει ότι η παγκόσμια κοινωνία, και ιδιαίτερα οι ανεπτυγμένες βιομηχανικές χώρες, βρίσκονται στο επίκεντρο μιας βαθιάς κοινωνικής και αναπτυξιακής κρίσης, που έχει σαν άμεσο θύμα της τη σύγχρονη Νεολαία.

Το βασικό πρόβλημα της περιόδου που διανύουμε είναι ότι, οι ταχύτεροι ρυθμοί των τεχνολογικών και κοινωνικών αλλαγών, κάνουν αδύνατη την αφομοίωσή τους εκ μέρους των πολιτών, καθώς σαρώνουν τις παραγωγικές δομές, τις εκπαιδευτικές διαδικασίες και τις ανθρώπινες πολιτιστικές καταβολές.

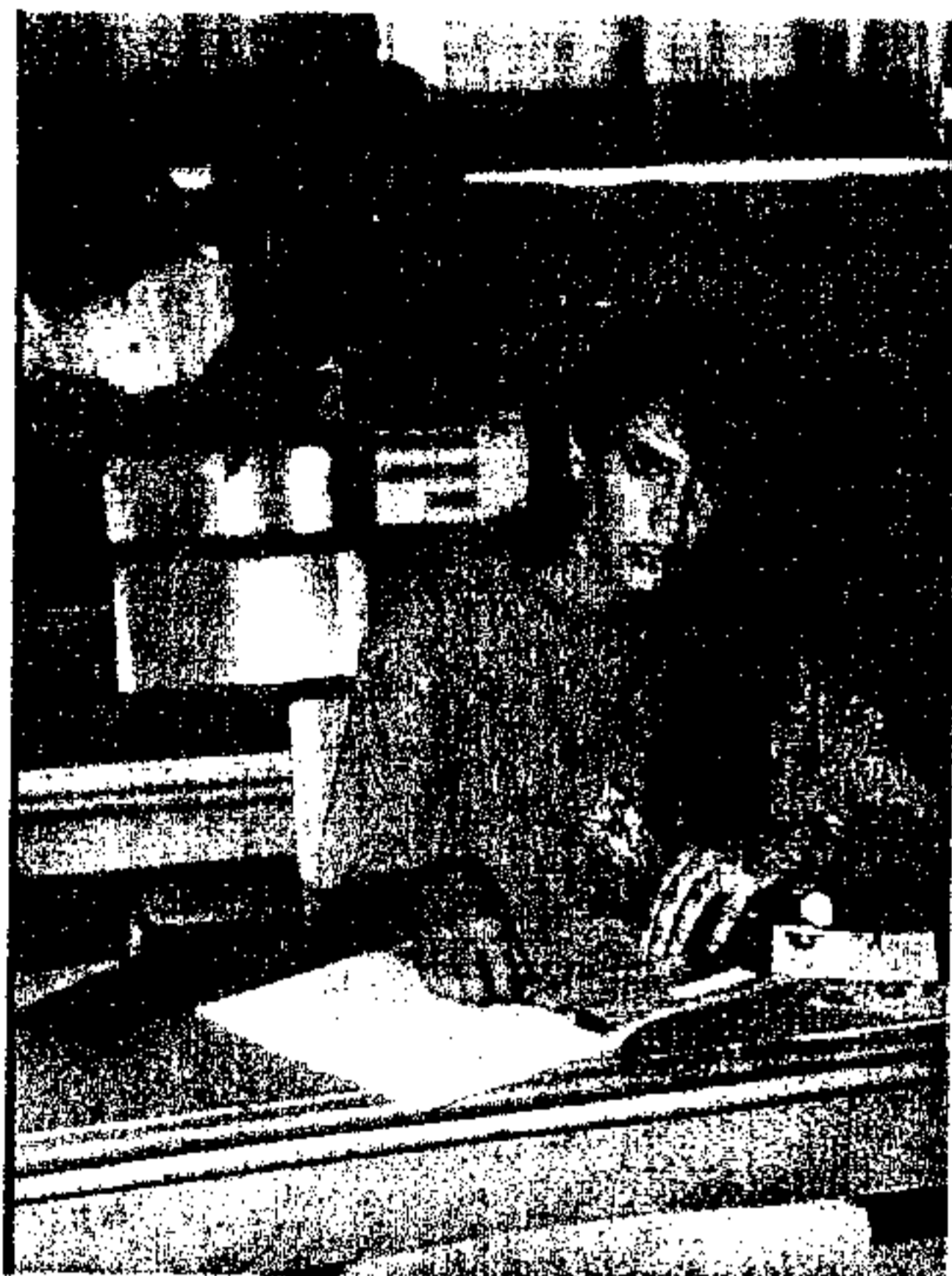
Μέσα στη λαίλαπα αυτή, η Νέα Γενιά μπορεί να σταθεί ο καταλύτης που θα βοηθήσει ώστε οι νέες τεχνολογικές δομές να λειτουργήσουν προς όφελος των όρων και της ποιότητας της ζωής μας.

Πέρα όμως από αυτή τη δυνατότητα, μπορεί η Νέα Γενιά, εκφράζοντας σωστά το επίπεδο των εσωτερικών συγκρούσεων της σύγχρονης κοινωνίας, να δώσει απάντηση σε πολλά κρίσιμα ερωτήματα, είτε αυτά αφορούν μια δικαιότερη κατανομή του εθνικού πλούτου, ή τους επιθυμητούς ρυθμούς κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης.

Για να μπορέσει όμως η σύγχρονη Νεολαία να παίξει το ιστορικό της ρόλο, θα πρέπει να διασφαλιστεί η πλατειά συμμετοχή της στα κέντρα διαμόρφωσης και λήψης αποφάσεων.

Για το λόγο αυτό η προσπάθειά μας πρέπει να στραφεί, στο πως θα μπορέσουμε να δομήσουμε, φερέγγυα όργανα συμμετοχής της Νεολαίας, έτσι ώστε η κυρίαρχη φωνή και θέληση της να μεταφέρεται άμεσα, χωρίς πατερναλιστικές μεσολαβήσεις, στα όργανα σύνταξης του Εθνικού αναπτυξιακού προγραμματισμού.

Προκειμένου όμως να υλοποιηθούν τα προηγούμενα, θα πρέπει να υπερβούμε σαν κοινωνία, απηρχαιωμένα δόγματα και αφορισμούς, που ωθούν μέχρι σήμερα την οργανωμένη κοινωνική δομή, να συγκροτεί κατευθυνόμενες, μικρές δυναμικές ομάδες νέων, που ομιλούσαν και αποφάσιζαν στο όνομα της Νεολαίας,

εν αγνοία και εν απουσία της.

Αρχικά πρέπει ν' απλώσουμε το χέρι, προς όλα τα Νεολαιϊστικά ρεύματα άρνησης, και συγχρόνως προς όλες τις πολιτικές και συνδικαλιστικές οργανώσεις Νεολαίας, τους φοιτητικούς και σπουδαστικούς συλλόγους και τις μαθητικές κοινότητες.

Είναι έντονη Εθνική επιταγή, η με κάθε τρόπο δημιουργία ενός κλίματος εμπιστοσύνης και αμοιβαίου σεβασμού ανάμεσα στους Νέους της Χώρας μας. Η εμπιστοσύνη αυτή, σε ένα επόμενο βήμα θα τους βοηθήσει να συμφωνήσουν και διαμορφώσουν ένα πλαίσιο κοινών στόχων και διεκδικήσεων, και να εξετάσουν τους πιο αποτελεσματικούς τρόπους κοινής έκφρασης και αγωνιστικής κοινωνικής διεκδίκησης.

Η αμοιβαία αυτή όμως κατανόηση δεν πρόκειται να αναπτυχθεί ανάμεσα στους Νέους μας, εάν η κοινωνία μας δεν κατανοήσει, ότι αν θέλουμε να επιζήσουμε σαν Έθνος, θα πρέπει επιτέλους ν' απελευθερώσει τα Νιάτα από το ασφυκτικό κομματικό αγκυλισμό της, και να τα αφήσει να σφίξουν τα χέρια, προκειμένου ν' αντιμετωπίσουν ενωμένα τις προκλήσεις του μέλλοντος.

Νεολαία και Τοπική Αυτοδιοίκηση

Είναι λοιπόν θέμα πρώτης προτεραιότητας, να πείσουμε την Νεολαία να βγει από την απομόνωση των επιμέρους μικροχώρων της, να ενοποιήσει την ατομική αναζήτηση με την ανάγκη συλλογικότητας, και να ξανασυνδεθεί με τα γενικότερα Λαϊκά προβλήματα και τις Εθνικές αναγκαιότητες. Πως

ΑΥΡΙΟ

όμως θα γίνει πραγματικότητα η αναγκαιότητα αυτή, εφ' όσον η Νεολαία σήμερα δεν συμμετέχει επίσημα στα όργανα Λαϊκής συμμετοχής σαν ιδιαίτερη κοινωνική συνιστώσα, σαν ισοδύναμος δηλαδή κοινωνικός εταίρος στην μεταβατική πορεία προς μια Νέα Κοινωνία;

Ένα θετικό ασφαλώς βήμα προς την κατοχύρωση της συμμετοχής της Νέας Γενιάς στην κοινωνία που χτίζεται, θα ήταν η θεσμοθέτηση και λειτουργία Δημοτικών και Νομαρχιακών Συμβουλίων Νεολαίας, με εισηγητικό αλλά και κατά περίπτωση καθοριστικό χαρακτήρα παρέμβασης προς τα Δημοτικά και Νομαρχιακά Συμβούλια αντίστοιχα.

Τα όργανα αυτά πρέπει ν' αποτελούν χώρο ενοποίησης, έκφρασης και συντονισμού των παρεμβάσεων της Νεολαίας. Για το λόγο αυτό, το πλαίσιο λειτουργίας τους πρέπει να σέβεται και ν' αγκαλιάζει κάθε μορφή Νεολαιϊστικής έκφρασης και οργάνωσης, χωρίς ρατσιστικούς διαχωρισμούς. Με τον τρόπο αυτό δεν θα υπάρχουν δικαιολογίες, από καμμία υπαρκτή δύναμη Νεολαίας, ώστε να μείνει αμέτοχη, ή να επιχειρήσει να εκμεταλλευτεί ή να ελέγξει τους Νέους θεσμούς για κομματικές ή άλλες σκοπιμότητες.

Ένα άλλο σημείο που θα πρέπει να προσέξουμε, αν θέλουμε να αποδώσουν τα όργανα Νεολαιϊστικής συμμετοχής, είναι η φιλοσοφία που θα τα διέπει. Οι Νέοι θεσμοί οργάνωσης της Νέας Γενιάς, είναι αδιανόητο να στοχεύουν στην προώθηση ενός κάποιου μοντέλου Νέων, η Νεολαίας. Τα όργανα αυτά πρέπει απλά να εκφράζουν τις υπάρχου-

σες τάσεις και ρεύματα όπως αυτά διαμορφώνονται μέσα στο εκάστοτε κοινωνικοπολιτικό γίγνεσθε. Αποστολή τους θα πρέπει να είναι όχι μόνο να προγραμματίζουν και να συμβουλευούν σε τεχνοκρατικά θέματα, αλλά το κυριότερο, να αποτελούν τα συντονιστικά όργανα των επιμέρους χώρων και εκφράσεων της Νεολαίας, στους αγώνες της, προκειμένου να μετατραπούν τα δικαιώματά της από νεφελώδη οράματα, σε χειροπιαστή πραγματικότητα.

Ειδικά για τα Δημοτικά Συμβούλια Νεολαίας, ο τρόπος στελέχωσης τους πρέπει να κατοχυρώνει την εκπροσώπηση του συνόλου των τάσεων της Νεολαίας, την κινητοποίηση της και συγχρόνως να απαγορεύει κάθε προσπάθεια ελέγχου ή κομματικοποίησης.

Για το λόγο αυτό πρέπει, μόνο ένα μέρος των οργάνων αυτών να εκλέγεται με άμεσες εκλογικές διαδικασίες, εφόσον στην πρώτη περίοδο, οι διαδικασίες αυτές, μπορούν να είναι και ελεγχόμενες και κατευθυνόμενες. Το υπόλοιπο, και μεγαλύτερο ίσως μέρος, των οργάνων αυτών πρέπει να αποτελείται από εκλεγμένους εκπροσώπους φορέων Νεολαίας της περιοχής του Δήμου, όπως του Εργατικού Κέντρου, Μαθητικών συμβουλίων, Φοιτητικών Συλλόγων, εν ενεργεία Κοινοτήτων Νέων ή άλλων υπαρκτών και με δράση φορέων Νεολαίας.

Αντί Επιλόγου

Γνωρίζουμε βέβαια ότι όλα τα προηγούμενα δεν είναι ίσως ιδανικά, όμως πρέπει να καταλάβουμε ότι η Κοινωνία μας δεν θεμελιώνεται πάνω σε ιδεολογικά πρότυπα που ικανοποιούν μονάχα τους διανοούμενους μέσα στους φιλολογικούς κύκλους, αλλά πάνω σε ζωντανές, άρα και ατελείς, προτάσεις δράσης, που προβάλουν δυναμικά το δικαίωμα και την δυνατότητα μιας αλλαγής, που αργά ή γρήγορα θα οδηγήσει την κοινωνία σε σχήματα περισσότερο αποδεκτά από τους Πολίτες του αύριο, τους Νέους του σήμερα.

Όπως γίνεται κατανοητό, η ανάλυση πρωτοβουλιών πρέπει ν' αρχίσει από σήμερα, γιατί αύριο ίσως είναι πολύ αργά για όλους μας.

* Ο Μάνος Δανέζης είναι Επικουρος Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών